

פרשת שלח תשפה – הסגולה וההכרה הבהירה של הפרשת החלה

1. **במדבר טו:** דבר אל בני ישראל ... בבאכם אל הארץ אשר אני מביא אתכם שמה: והיה באכלכם מלחם הארץ תרימו תרומה לה: ראשית ערסותכם חלה תרימו תרומה, כתרומת גרן כן תרימו אתה - **רמב"ן:** אחר שהבטיח את הבנים שיבאו אל הארץ, השלים להם תורת הקרבנות שיקריבו נסכים בבואם לארץ ... כי היו נואשים לומר מי יודע מה יהיה לאורך ימים לסוף ארבעים שנה ואם יחטאו גם הבנים ולכן ראה הקב"ה לנחמם בהבטחה שגלוי לפניו שיבאו ויירשו אותה ... והשלים עוד תורת הכהנים עם החלה שלא נהגה במדבר ... ויש עוד שנוי בחלה על דעת רבותינו שנתחייבו בחלה כשנכנסו לארץ מיד ולא התחייבו במעשרות ובתרומה אלא לאחר ירושה ושיבה.

רמב"ם ביכורים ה,ז: מפרישין חלה בחוץ לארץ מדברי סופרים, כדי שלא תשכח תורת חלה מישראל.

2. **יחזקאל מד,ל:** וראשית ערסותיכם תתנו לכהן להניח ברכה אל ביתך.

רש"י בראשית כד,טז: כל זמן שהייתה שרה קיימת, היה נר דולק באהל מערב שבת לערב שבת, וברכה מצויה בעיסה, וענן קשור על האהל – **גור אריה:** כנגד ג' מצות [האישית]: **ברכה מצויה נגד הפרשת חלה**, ונר דולק נגד הדלקת הנר, וענן קשור כי הטהרה מן הנדות מביא לידי רוח הקודש. **מלכים א יז:** ויקרא אליה ויאמר לקחי נא לי פת לחם בידך: ותאמר חי ה' אלוקיך אם יש לי מעוג [פרוסת עוגה] כי אם מלא כף קמח בכד ומעט שמן בצפחת ... ואכלנוהו ומתנו: ויאמר אליה אליהו... עשי לי משם עגה קטנה **בראשונה** והוצאת לי, ולך ולבנך תעשי באחרונה: כי כה אמר ה' אלוקי ישראל כד הקמח לא תכלה וצפחת השמן לא תחסר עד יום תת ה' גשם על פני האדמה – **רד"ק:** ומה שאמר 'בראשונה והוצאת לי' ... **שהיה כהן ותוציא לו מן העיסה תחילה [ותשרה הברכה].**

משנה אבות ה,ח: מקצתן מעשרין ומקצתן אינן מעשרין - רעב של בצורת בא ומקצתם רעבים ומקצתם שבעים... **שלא ליטול חלה - רעב של כליה בא - רמב"ם:** שלא ימטיר כלל ויבשו הנהרות.

3. **פרשתנו טו,כב:** וכי תשגו ולא תעשו את כל המצוות האלה - **רש"י:** בעבודה זרה הכתוב מדבר ... שהיא שקולה ככל המצוות. **ויקרא רבה טו,ו:** למה נסמכה פרשת חלה לפרשת עבודה זרה? לומר לך שכל המקיים מצוות חלה, כאילו ביטל עבודה זרה וכל המבטל מצוות חלה – כאילו קיים עבודה זרה.

בראשית רבה א,ד: 'בראשית ברא אלוקים' - בזכות ג' דברים [שנאמר בהם 'ראשית'] נברא העולם: אין 'ראשית' אלא הפרשת חלה, שנאמר 'ראשית עריסותיכם', ואין 'ראשית' אלא מעשרות, שנאמר 'ראשית דגנך' ואין 'ראשית' אלא בכורים, שנאמר 'ראשית בכורי אדמתך' - **ליקוטי אמרים לרבי צדוק הכהן מלובלין אות ג:** תרומה היא מן התבואה שהוא **מעשה שמים** ... והכל יודעים שאין בכח האדם להצמיח התבואה. אבל **במעשה אדם** לטחון החיטה ולעשות עיסה ולאפות – בזה רבותא כשמכיר שגם בזה הוא הנותן לך כח לעשות חיל וזהו הפרשת החלה.

ליקוטי שיחות יח/183: לפני שטועם מהעיסה הוא מכיר ומוכיח שה'ראשית' – כל ההתחלה של העיסה (וכלל הצטרפויותיו) - הם תרומה לה: הם לא חידוש כתוצאה מהעבודה הטבעית שלו, אלא 'הוא הנותן לך כוח לעשות חיל' ו'ברכת ה' היא תעשיר'. יתירה מכך: היות שהקב"ה מחדש את הטבע מאין ליש בכל רגע תמיד, 'המחדש בטובו בכל יום מעשה בראשית', יוצא שכל הפעולות הטבעיות הן אינן מצד עצמן מציאות כלל, וכל מציאות נובעת מכך שהקב"ה מהווה ומחיה ומקיים אותן מחדש. מנגד, חטא עבודה זרה הוא בכך, שמחשיבים את הכוכבים והמזלות (כולל כוחות הטבע), כאילו יש להם שליטה והשפעה עצמית כתוצאה מכוחות שהעניק להם הקב"ה. אבל האמת היא שהם אינם אלא בגדר 'כגרזן ביד החוצב', שאין לו שום כוח משל עצמו ולא בחירה כיצד לייצר את ההשפעה. לכן כשמפריש חלה ומכיר שהפרנסה באה מהקב"ה – הוא מבטל כל מחשבת עבודה זרה.

4. **היום יום:** ביגיעה הגדולה ביותר, אי אפשר להרוויח סענט אחד יותר מאשר קבע הקב"ה - שכך וכך ירוויח פלוני. צריך לעשות כל שנחוץ, אך יש לזכור שכל העבודה אינה אלא "טפל", ברכת השם יתברך היא ה"עיקר", אותה מרוויחים כשמתנהגים כראוי ליהודי: תפלה בציבור, שמירת שבת בהידור, כשרות בהשגחה גדולה, חינוך הבנים אצל מלמדים יראי-שמים.

מאמר ד"ה ראשית עריסותיכם תשכ"ח: מבואר בספרי מוסר בפירוש הכתוב 'ראשית עריסותיכם', שעריסותיכם הוא גם מלשון עריסה (מיטת התינוק) וקאי על הזמן שהאדם קם ממיטתו בכל בוקר, שאז נשמתו היא רק באפו כתינוק שנולד והנה 'ראשית עריסותיכם חלה תרימו תרומה', שהוא עניין אמירת 'מודה אני לפניך' תיכף ומיד כשניעור האדם משנתו.